

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ Β'

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΛ. ΜΟΝΑΧΟΝ Π. ΜΑΡΚΟΝ ΧΑΝΙΩΤΗΝ

Κρέμου 84 — Ἀθήνας

«Ἐάν δὲ καὶ ἀθλή τις οὐ στεφανούται,
ἔάν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ» Ἀπ. Παῦλος.

Ὁσιολογιώτατε,

Μετὰ προσοχῆς ἀνέγνωσα τὸ ἔργον σας: ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΟΝ ΣΧΙΣΜΑ, Ἀθήναι 1975, σσ. 312, ἀλλὰ δυστυχῶς, οὐδεμίαν ἀπάντησίν σας εὗρον εἰς πλῆθος θεθέντων ἐρωτημάτων μου, τὰ ὅποια σὰς εἶχον ἀπευθύνει εἰς τὴν Α' Ἀπάντησίν μου ὑπὸ τὸν τίτλον: ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΟΝ ΣΧΙΣΜΑ ΔΥΝΑΜΕΙ ἢ ΕΝΕΡΓΕΙΑ; Ἀθήναι 1973, σσ. 32. Ἐντὶ τῶν ἀναμνησθέντων ἀπαντήσεών σας ἀνέγνωσα τὰ ἐξῆς φοβερά τε καὶ φαειδρά. 1ον) Τὰ σχίσματα πού ἐνήργησαν οἱ Ὁρθόδοξοι α) ἐπὶ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου β) κικὰ τὰς ψευδοσυνόδους Ἀυῶνος (1274) καὶ Φλωρεντίας (1439), ὡς καὶ ἕτερα ἅπαντα (ἴδρα σ. 10-11 τῆς Α' Ἀπαντήσεώς μου) δὲν ἐτύγχανον ἐπαινετῶν καὶ ὀρθοδόξου πνοῆς, ἀλλ' εἶχον «καθαρῶς προσωπικὸν χαρακτικὸν ἐμπάθη» (σ. 52), 2ον) Ὅτι δὲν εὐθύνεσθε ὡς Παλαιοημερολογίται, ἐν κοινῶν μετὰ κληρικῶν πού κοινονοῦν μὲ Νεοημερολογίτας! (σ. 236), 3ον) Ὅτι ἡ σύνοδος τοῦ 1587 ἐπανέλαβε καὶ πάλιν τὴν καταδικνὴν τῆς παπικῆς καινοτομίας τοῦ νέου ἡμερολογίου, διότι ἀπουσίαζε τῆς συνόδου τοῦ 1583 ὁ Ἱεροσολύμων (σ. 49), ὡσάν γὰ μὴ ἦτο δυνατόν γὰ ὑπογράψῃ ἐξ ὑστερόν, ἀλλ' ἔπρεπε μεθ' ὀλόκληρον πειραστίαν νὰ συνέλθῃ καὶ πάλιν σύνοδος πρὸς τοῦτο (!), καὶ πλείστας ἄλλας ἀπειραντολογίας, μὲ ἀπώτερον ἀποτέλεσμα νὰ προκληθῇ σύγχυσις εἰς τὸν ἀναγνώστην καὶ νὰ μὴ ἀντιληφθῇ ὅτι δὲν μοῦ ἀπαντᾶτε εἰς ὅτι σὰς ἠρώτησα! Ἐρωτῶ: ἀφοῦ δὲν ἐπιθυμοῦσατε τὴν τιμίαν ἀναμέτρησιν δικαίῃ νὰ ὑποβληθῆτε εἰς τοσοῦτον μόνον ἀναφερόμενος συνεχῶς εἰς τὰς συγγραφὰς τοῦ κυροῦ Χρυσόστομου; Τίς γνωρίζω ἕλες καὶ τίς ἐκτιμῶ, διότι αἱ πλείστα τυγχάνουν λεπτομερεῖς ἀναίρεσεις καὶ μάλιστα σαφῆς πάντων τῶν ἐπιχειρημάτων τῶν Νεοημερολογιτῶν ἀντιπάλων του. Αὐτὸν ἔπρεπε νὰ μιμηθῆτε καὶ σεῖς, ὀσιολογιώτατε. Νὰ ἀπαντήσετε εἰς ὅτι σὰς ἠρώτησα καὶ ὅχι νὰ δαπανήσετε τόσο χαρτὶ χωρὶς τελικῶς νὰ πληροφωρήτε τὴν ἀναγνώστην σας τί φρονεῖτε ἐπὶ τῶν ἐρωτημάτων μου!

Διότι τίς ἀγνοεῖ ὅτι ἀφιέρωσα 4½ μεγάλας πυκνογραμμήμενες σελίδες διὰ νὰ ἀποδείξω τὸ ἀνεπαρκές τῶν συνόδων 1583, 1587 καὶ 1593 πρὸς καταδικνὴν καὶ τῆς ἡμερολογιακῆς καινοτομίας τοῦ 1924 ἐν τῷ Ἑλληστικῷ χώρῳ καὶ γενικῶς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἐφ' ὅσον, ὡς γνωστὸν, αἱ ἀνωτέρω σύνοδοι καταδικάσαν εἰδικῶς τὴν παπικὴν καινοτομίαν 400 ὀλόκληρα ἔτη προτοῦ νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ὁρθοδοξίας; Καὶ μὲ αὐτὸ πού γράφω δὲν θέλω νὰ εἴπω ὅτι ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἡμερολογίου δὲν ὑπῆρξε ἀπαρχὴ κινήσεως ἐν τῇ Ὁρθοδοξίᾳ, ὡς καταλύσασα θεσμούς πατέρων καὶ ἀποφάσεις συνόδων περὶ ὁμοιομόρφου καὶ ὁμοιοχρόνου λατρείας τῶν πιστῶν, — ὡς γράφετε καὶ σεῖς ἰκανῶς καὶ οὕτω μέχρις ἐδῶ συμφωνοῦμεν ἀπολύτως —, ἀλλ' ἀπλῶς θέλω νὰ τονίσω ὅτι ἐγένετο μὲν παράβασις καὶ ὑπάρχουν οἱ ὑπεύθυνοι πρὸς καταδικνὴν, ἀλλὰ τὴν καταδικνὴν αὐτὴν μόνον μία πανορθόδοξος σύνοδος δύναται νὰ τὴν ἐπιβάλλῃ, ὡς ἐπανειλημμένως ἔγραψεν καὶ ὁ κυρὸς Χρυσόστομος καὶ οὐχὶ ὁ διαμαρτυρηθεὶς διὰ τὴν καινοτομίαν λαὸς τοῦ Θεοῦ, συμφώνως πρὸς τὸ Κανονικὸν Δίκαιον τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἐσεῖς ὁμοίως ἀπὸ φόβον μήπως σὰς κατηγορήσουν ὅτι δὲν ἦτο σοβαρὸς ὁ λόγος πού ἀπεκηρύξατε τὴν Ἑλληστικὴν Ἐκκλησίαν καταφεύγατε εἰς τὸ κήρυγμα τῆς ἀπωλείας τῆς χάριτος — καὶ τοῦτο μετὰ 10 ἔτη ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς της — ἀγνοοῦντες ὅτι ἡ θεωρία σας αὕτη θὰ σὰς ἔρριπτεν εἰς μυρίας ἄλλας ἀντιφάσεις καὶ ἀδιεξόδους Ἀποδείξεις, ὅτι ἔσαν σὰς παρέμφα εἰς τὴν Α' Ἀπάντησίν μου εἰς πλῆθὺν ἱερῶν Κανόνων οἱ ὁποῖοι παραβαίνονται σήμερον ἀπὸ τοὺς κληρικούς τῶν Γ.Ο.Χ. — καὶ

συνεπῶς κατὰ τὴν θεωρίαν σας ἔπρεπε αὐτοὶ αὐτομάτως νὰ καθίστανται ἀφωρισμένοι ἢ καθηρημένοι, ἄνευ ἰδηλαθῆ μεσολαβήσεως συναδικῆς ἀποφάσεως καὶ ἀπολογίας των —, προτιμήσατε νὰ τηρήσατε σιγὴν ἰχθύος, κατὰ τὸ λόγιον, παρὰ προσπαθοῦντες νὰ δικαιολογηθῆτε, νὰ περιπέσητε εἰς τὸ πέλαγος τῶν παρερμηνειῶν τῆς φίλης σας Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς. Ὡστε, Ὁσιολογιώτατε, δύο Πηδάλια ἰσχύουν, ἓνα διὰ τοὺς Γ.Ο.Χ. ἀμνηστευόν καὶ οἰκονομῶν τὰς παραβάσεις των, καὶ ἕτερον διὰ τοὺς Νεοημερολογίτας, ἀστήγητον καὶ τιμωρόν; Ὁραία συνέπεια ὀρθοδόξου γνησιότητος!...

Ἡ πεπλανημένη ἐρμηνευτικὴ μέθοδος.

Δὲν ἀντιλαμβάνεσθε ὅτι βάσει τῆς ἀνωτέρω ἐρμηνευτικῆς σας μεθόδου, καθ' ἣν αὐτομάτως ἀφορίζεται ἢ καθαιρεῖται ὁ παραβάτης τῶν ἱερῶν Κανόνων, δὲν ἀντιλαμβάνεσθε λέγω, ὅτι οὕτως, ἀφ' ἐνὸς καταλύετε βασικὴν ἀρχὴν τοῦ ποινικοῦ Δικαίου, καθ' ἣν οὐδεὶς καταδικάζεται ἀναπολόγητος, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπικρατεῖται τὴν δημιουργίαν τελείας συγχύσεως εἰς τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν Ἱ. Κανόνων. Θέλετε ἐν μικρὸν παράδειγμα; Ἰδοῦ. Συμφώνως πρὸς τὴν θεωρίαν σας ἐπιβάλλεται ἡ κατάργησις τῆς χειροτονίας εἰς ἐπίσκοπον τοῦ α' ἢ β', ἱερομονάχου ἐν ὧρα θ. Λειτουργίας ἐν Ἱ. Ναῶ καὶ ὑπὸ 3 ἐπισκόπων τελουμένη, προκειμένου ὅπως προαχθῇ οὗτος εἰς κανονικὸν ἐπίσκοπον. Ἐντὶ τῶν ἀνωτέρω θεωρεῖτε ὅτι τυγχάνει ὑπὲρ ἀρκετὸν πρὸς ἀνάδειξίν του εἰς ἐπίσκοπον ἡ ὑπαρξίς καὶ μόνον τοῦ Α' Ἀποστ. Κανόνος!!! Μὴ ἐκπλήσσεσθε! Μήκιστα τὸ ἴδιον ἀκριβῶς δὲν ἰσχυρίζεσθε, ἔσαν χωρὶς νὰ προηγήθῃ συναδικὴ ἀπόφασις θεωρεῖτε ἄνευ χάριτος τοὺς Νεοημερολογίτας, διότι παρέβησαν διὰ τῆς καινοτομίας των σχετικὸς ἱερὸς Κανὼνας, χωρὶς ὅμως παρὰ ταῦτα νὰ καταδικασθοῦν προηγουμένως καὶ ὑπὸ τῆς ἀρμαθίας συνόδου; Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς χειροτονίας ὁ Κανὼν διατάσσει τὸ «χειροτονεῖσθω», εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τῶν καινοτομῶν τὸ «καθαίρεισθω». Ἀφοῦ ὅμως κατὰ τὴν ἐκδοχὴν σας, διὰ τὸ «καθαίρεισθω» δὲν ἀπαιτεῖται σύνοδος πρὸς ἐπιβολὴν τῆς καθαιρέσεως, διατὶ νὰ ἀπαιτηθῇ ἢ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναξίς τῶν τριῶν ἐπισκόπων προκειμένου νὰ ἐνεργήσουν τὸ «χειροτονεῖσθω» τοῦ ἱεροῦ Κανόνος; Οἱ τύποι βλέπετε ἀμφοτέρων τῶν ἱερῶν Κανόνων εἶναι τελείως ὅμοιοι καὶ συνεπῶς πρέπει νὰ τύχουν τῆς αὐτῆς ἀκριβῶς μεταχειρίσεως κατὰ τὴν ἐρμηνείαν καὶ ἐφαρμογὴν των! Οὕτως εἰρωνεύετε λίαν ἐπιτυχῶς ὁ πολὺς Νεόφυτος ὁ Κουσοκαλυβίτης τοὺς θέλοντας νὰ ὑποστηρίξουν τὰ ἀδόκιμα, τὰ ὅποια ἀσπάζεται καὶ ἡ ὑμετέρα Ὁσιολογιότης, ἢ ὅποια μετὰ τῶν περὶ αὐτῆς ἀπορρίπτει ἀπερισκέπτως τὴν περίπτωσιν δυνάμει παραβάσεως τῶν Ἱ. Κανόνων καὶ ἄρα καὶ τὴν ὑπαρξίν δυνάμει ἀφορισμοῦ, δυνάμει καθαιρέσεως καὶ δυνάμει σχίσματος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. (Βλέπε: Ἐπιτομὴ Ἱερῶν Κανόνων, σελ. 534 ἐξ., ἀνεκδότων).

Ἐάν ὅμως κατεδέχεσθε, π. Μάρκε, νὰ μελετήσατε ἄνευ προκαταλήψεως, τὸ ἡμέτερον ἔργον: ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ ΠΕΡΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΥ (κεφ. Ζ' σελ. 194-239), τὸ ὅποσον στήριζεται στὴν πράξιν ἀκριβῶς τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἰδίᾳ εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Ζ' Οἰκουμένης, δὲν θὰ κατελήγατε εἰς τὸ σημερινὸν κατόντημα... Σὰς ἐρωτῶ διαθέτετε ἔστω καὶ ἐν παράδειγμα ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας τὸ ὅποσον νὰ ἐπικροτῇ τὰς ἀποφείσεις σας; Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἔσον καὶ νὰ

ἔρευνήσετε δὲν θὰ μᾶς παρουσιάσετε οὔτε ἓνα! " Ἄλλως τε ἂν ὑπῆρχε δὲν θὰ τὸ εἶχατε ἀφήσει ἀνεγκλιτάλλευτον...

καὶ ἀκατάλληλον πρὸς συνέχισιν, διὰ γὰ εἶπω τὸ ἐπιεικέστερον...

«Διατί νὰ φύγωμεν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Νέου ἀφ' ὅσον ἔχει Χάριν;»

Πάντως διὰ τῆς παρουσίας μου ἀπαντήσεως θὰ σᾶς προσφέρω καὶ πάλι μίαν εὐκαιρίαν διορθώσεως· ὁ λαὸς ἀναμένει τιμὰς ἀνεκμετρήσεις, Ὀσιολογιώτατε, καὶ ὄχι ὑπεκφυγὰς. Ἡ ἡγεσία σας καὶ σεῖς ὁ ἴδιος προσωπικῶς φέρετε βαρυτάτην εὐθύνην δι' αὐτὴν τὴν δίψαν τοῦ λαοῦ δι' ἀλήθειαν καὶ συνέπειαν, καὶ ὄχι παρελθοντολογικὰς ἀπεραντολογίας πρὸς ἀποφυγὴν τῆς καθαρᾶς καὶ ἀείποτε ἀπλῆς ἀληθείας.

Ἡ θλιβερά διαπίστωσις.

Παρασυρόμενοι δὲ συνεχῶς ἀπὸ ἀντίφασιν εἰς ἀντίφασιν προκειμένου νὰ «στήσετε» τὴν ἀδόκιμον θεωρίαν σας καταλήξατε νὰ διακηρύσσετε μετὰ τῆς Ἡγεσίας σας: «**Διατί γὰ φύγωμεν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Νέου ἀφ' ὅσον ἔχει χάριν;**»; προσπαθοῦντες διὰ τῆς ἀνωτέρω ἐντυπωσιακῆς προτάσεως νὰ πείσετε τοὺς μαθητὰς σας, ὅτι ὅσοι δὲν συμφωνοῦν μαζί σας σφάλλου μεγάλως καὶ δὲν ἔπρεπε ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ διακόψουν κοινωνίαν μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Νεοσημερολογιτῶν, ἀφοῦ καὶ ἐκεῖ ὑπάρχουν μυστήρια. Ὡς τῆς πονηρᾶς καὶ ἀντιπαραδοσιακῆς ἐφευρέσεως! Ποῖος ἱερός πατὴρ διεκήρυξεν ποτε, π. Μάρκε, τοιοῦτον κήρυγμα, ὅτι δηλ. ὑπαρχούσης τῆς Χάριτος δὲν πρέπει νὰ ἀπομακρυνώμεθα τῆς Ἐκκλησίας, ἔστω καὶ ἂν οἱ ποιμένες τῆς καινοτομοῦν καταπιλοῦντες τοὺς ἱεροὺς Κανόνας καὶ τὰς παντήμους τῆς Ὁρθοδοξίας παραδόσεις; Ὁ ἁγιος Νικόδημος δὲν βροντοφωνεῖ εἰς τὸ ἔργον του «περὶ συνεχοῦς μεταλήψεως» ὅτι: «**Ὁ χρόνος δὲν θέλει μὲ φθάσει εἰς τὸ νὰ ἀπαριθμῶ μύρια παρὰδεῖγμα τὰ τὸ σὺν καὶ τὸ σὺν ἀγίων ὡς τινες ἐκακοπάθησαν καὶ ἀπέθانون ὁὐδὲ τὸς ἐκκλησιαστικοὺς θεσμοὺς καὶ Κανόνας;**» (σελ: 108, ἐκδ.: 1962). Ἄλλὰ καὶ πρὸ τοῦ ἁγίου Νικόδημου ὁ πολὺς Ἀθανάσιος ὁ Παρίου ἰδὲν ἐπαινεῖ ἑμοῦ μετὰ τοῦ ἱεροῦ Χρυσόστομου τὸν πιστὸν λαὸν τῆς Κων) λείας, ὁ ὁποῖος ὑπέμεινε τὰ πάνδεινα διότι δὲν ἠθέλησε νὰ δεχθῆ ἄλλον εἰς τὸν θρόνον τοῦ ἀδίκως ἐξορισθέντος Χρυσορρήμου ποιμαντάρχου του; Ἰδοὺ οἱ λόγοι τοῦ Παρίου: «**Ἐν γὰρ τῇ λόγῳ τῆ πρὸς τοὺς σκανδαλισθέντας ἐπιγραφομένη ἀπὸ τῆς ἐξορίας διδάσκει ὄλην τὴν οἰκουμένην ὁ μέγας πατὴρ καὶ τραυῶς ἐκ τῶν θείων Γραφῶν ἀποδείκνυσιν, ὅτι ὅλοι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀντέστησαν εἰς τὰ τότε, ὄχι μόνον δὲν ἔσφαλλον, ὄχι ἀπλῶς καλῶς ἔπραξαν, ἀλλὰ καὶ διωγμοῦ κατ' αὐτῶν κινήθεντος πολλοῦ καὶ σφοδροῦ ὡς μάρτυρες καὶ πλέον τῶν μάρτυρες ἐστεφανώθησαν.**» Ἐν συνεχείᾳ ἰδὲ πρὸς πιστοποιήσασιν τὸν λόγον του παραθέτει τὴν κατωτέρω περιεκτικὴν τοῦ ἁγίου Χρυσόστομου: «**Οἱ μὲν ἐμαστιγώθησαν, οἱ δὲ εἰς δεσμοῦς ἠνεδήθησαν... οἱ δὲ ἐσφάγησαν οἱ μὲν τῇ πείρᾳ, οἱ δὲ μόνῃ τῇ γνώμῃ... πάντα ποιῆσαι καὶ παθεῖν αἰρούμενοι (=προσημνῶντες), ὅστε μὴ κοινωνήσαι τῇ παρανομίᾳ τῶν τὰ τοιαῦτα τετολημμένων.**» (Βλέπε: Ἀθανασίου Παρίου: ΔΗΛΩΣΙΣ τῆς περὶ τῶν ἐν Ἀγίῳ Ὁρει ταραχῶν ἀληθείας... κφ: ἰδ' ἐν χειρογράφῳ).

Παρά ταῦτα πρέπει νὰ ἠμολογηθῆ ὅτι ὅσοι Νεοσημερολογίται ἀναγνώσουν τὸ ἔργον σας μετὰ ἀγαθῆς προαιρέσεως θὰ ὠφεληθῶν, διότι θὰ ἴδουν ὅποια καὶ ὅπως οἰκτρά ὑπῆρξαν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἡμερολογιακῆς καινοτομίας καὶ ὅτι δὲν πρόκειται διὰ «13 σταγόνες» ὡς διατείνονται ὁ σήμερον θεωρούμενοι κορυφαῖοι «συντηρητικοί», ἀποδεικνύοντες οὕτω τὴν ἀγέειαν των εἰς θέματα παραδόσεως, διὰ γὰ μὴ εἴπωμεν τὴν... καπηλείαν των, προκειμένου νὰ διασώσουν τὸ γόητρον τοῦ δήθεν μετὰ «συνάσεως» ἐκτὸς Ἐκκλησίας πορευομένου κληρικοῦ, ἐνῶ εἰς τὴν οὐσίαν ὅτι ἤρχισαν οἱ ἀξιοκατάκριτοι καὶ δυστυχεῖς συνάδελφοί των τοῦ 1924 συνεχίζον οὗτοι πιστῶς, καὶ ὄχι μόνον συνεχίζουν ἀλλὰ καὶ προήγαγον θαυμασίως πρὸς αἰώνιον κατὰκριμά των, ἐὰν δὲν ἀνανήψουν τὸ συνταμώτερον! Συγχρόνως ἕμους αὐτοῖ οἱ ἴδιοι ἀναγνώστα: σας θὰ σᾶς φέξουν — καὶ δικαίως — διὰ τὸ ἀθεολόγητον τελικὸν συμπέρασμά σας περὶ τῶν μυστηρίων των, καὶ τελειώνοντας τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἔργου σας μελαγχολικῶς θὰ εἶπουν: «**Καλὸς ὁ ἀγῶνας των, ἀλλ' ἂν ἀληθεύουν τὰ συμπεράσματά των περὶ τῶν μυστηρίων μας, τότε καὶ αὐτοὶ τυγχάνουν ὑπόδικοι ἐνώπιον τῶν ἱερῶν Κανόνων, ἴνα μὴ εἴπωμεν καθηρημένοι, κατὰ τὴν πρωτότυπον θεωρίαν των!**» Καὶ πῶς νὰ μὴ ἐκφρασθῶν οὕτω, Ὀσιολογιώτατε, ὅταν γνωρίζουν πόθεν πηγάζει ἡ ἱερωςὴν τῶν ἀρχιερέων σας;...

Αὐτὸ τὸ ὄντως ἐκθεμελιωτικὸν καὶ φθοροποιὸν διὰ τὸν ἱερόν ἀγῶνα τῆς Ὁρθοδοξίας συμπέρασμα τοῦ Νεοσημερολογίτου πιστοῦ ἠθέλησα ἀπὸ τὸ 1971 νὰ διορθώσω διὰ ποικίλων δημοσιευμάτων μου, ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ σεῖς καὶ ἡ ἡγεσία σας πρώτη, προσημνῆσατε νὰ κρημνισθῆτε εἰς χάος ἀντιφάσεων, ἀσυμφωνιῶν καὶ ἀνεγνώσιμων ἐνεργειῶν, παρὰ ταπεινούμενοι καὶ ποιοῦντες τὸν γελοιοποιούμενον ἐξ αἰτίας σας ἀγῶνα νὰ διωρθώσετε τὸ σφάλμα σας. Πρὸς ἀποδείξιν τῶν λόγων μου σᾶς προκαλῶ καὶ πάλιν νὰ μοῦ ἀπαντήσετε — ὄχι ν' ἀπεραντολογῆτε περὶ πάντων πλην τῆς ἐρωτήσεώς μου — εἰς τὰ κατωτέρω ἐρωτήματά μου, τὰ ἅποια σημειωτέον ἀπὸ τὸ 1973 ἀναμένουν τὴν ἀπάντησίν των.

Τὰ ἀναπάντητα ἐρωτήματα.

A) ΕΑΝ ΑΠΩΛΕΣΘΗ Η ΧΑΡΙΣ, τότε πῶς ὁ κυρὸς Χρυσόστομος ἠγγεῖτο τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος κατὰ τὰ ἔτη 1937 - 47, ἐνῶ ὡς γνωστόν, κατὰ τὸ ἀνωτέρω διάστημα ἐπολέμη δι' ἐπιστολῶν, κηρυγμάτων καὶ ἐγκυκλίων πάντας τοὺς ἐτόλμων νὰ ἰσχυρισθῶν ὅτι κηρύσσετε σεῖς σήμερον; Πρῶτος ποῦ ἠσπασθῆ τὸ ἀδόκιμον τοῦτο κήρυγμα ἦτο ὁ Ματθαῖος, τὸν ὁποῖον μέχρι τῆς τελευταίας του ἐπολέμησε εὐθαρσῶς ὁ κυρὸς Χρυσόστομος, ὡς κύριον ὑπεύθυνον τῆς διασπάσεως τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ὡς ἀποδεικνύεται πασιφανῶς ἐκ ποικίλων δημοσιευμάτων του.

B) ΕΑΝ ΑΠΩΛΕΣΘΗ Η ΧΑΡΙΣ καὶ συνεπῶς πρέπει διὰ μῦρον νὰ γίνετα ἡ προσχώρησις τῶν Νεοσημερολογιτῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν ΓΟΧ ἀπὸ τὸ 1924, δύνασθε νὰ μοὶ ὑποδείξετε ἔστω καὶ ἓνα τὸν ὁποῖον νὰ ἐμύρωσε κατὰ τὴν εἰκασαστὴν ποιμαντορίαν του (1935 - 55) ὁ ἀοίδιμος ἠγέτης πρῶην Φλωρίνης Χρυσόστομος; Ἐὰν ἐπεκράτει τὸ ἀδόκιμον καὶ ἀθεολόγητον κήρυγμά σας δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε μωρῶσει χιλιάδας Νεοσημερολογιτῶν; Ἐγὼ ἀρκοῦμαι εἰς τὸ νὰ μοῦ ὑποδείξετε ἓνα καὶ μόνον! Ἀντιθέτως, ὡς ἔγραφα καὶ στήν προηγουμένη μου Α' ἀπάντησιν, ὁ μόνος καὶ τελευταῖος τῶν ἐπισκόπων τοῦ 1935 ποῦ ἠσπασθῆ τὸ ἀνωτέρω πεπλανημένον φρόνημα ἦτο ὁ Ματθαῖος, ὁ ὁποῖος διὰ τοῦτο καὶ ἀπεκλήθη Χριστέμπορος ὑπὸ τοῦ συναδέλφου του Βαρυκοπούλου, ὅταν ἐτόλμησε εἰς μίαν συνεδρίαν τῆς συνόδου των νὰ προτείνῃ τὴν ἀναμύρωσιν τῶν προσερχομένων Νεοσημερολογιτῶν.

Γ) ΕΑΝ ΑΠΩΛΕΣΘΗ Η ΧΑΡΙΣ, τότε δύνασθε νὰ μᾶς πληροφω-

ἔν χειρογράφῳ). Ἀκούετε π. Μάρκε; πάντα ὑπέμειναν «ὡς τε μὴ κοινωνήσῃ» καίτοι οὐδεὶς λόγος ἐγένετο περὶ τῆς ἀπωλείας τῆς χάριτος ἐκ τῆς ἀντιπάλου μερίδος τοῦ ἱ. πατρός. Καὶ συνεχίζει ὁ Χρυσορρήμιον: **Τὰ οὐτὰ οὐν εἰπέ μοι μικρὰ εἶσι, τοσοῦτον δὲ ἴσον μαρτύρων κερδάναι τὴν Ἐκκλησίαν; μάρτυρες γὰρ ἅπαντες οὕτω.** Ἀκούετε, Ὀσιολογιώτατε; Μάρτυρες διὰ τὸν ἅγιον Χρυσόστομον θεωροῦνται ὅσοι δὲν ἐκοινωνήσαν μὲ τοὺς παραβάτας ἑνὸς καὶ μόνου ἱεροῦ Κανόνας! Οὐδέποτε ἐσκέφθησαν νὰ διακηρύξουν αὐτὸ ποῦ λέγετε ἔσεις καὶ οἱ παῖδοί σας: «**Ἄφοῦ ὑπάρχει χάρις τότε διατί νὰ μὴ κοινωνήσωμεν μὲ τοὺς παραβάτας τῆς ἡμερολογιακῆς καινοτομίας;**»; Ἡ μήπως ἀμφιβάλλετε ὅτι ὑπῆρχε χάρις εἰς τοὺς διώκτας τοῦ ἱεροῦ πατρός, ἀφοῦ ὁ ἀρχηγός των καὶ διάδοχος εἰς τὸν θρόνον τοῦ Ἀρσάκιος ἠγγίασεν;! Τὸ αὐτὸ δὲν συνέβη καὶ ἐπὶ τοῦ σχίσματος Φωτίου - Ἰγνατίου, ὅπου ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν αἱ ἀντίπαλοι μερίδες ἀλληλοσφωρισθεῖσαι δὲν ἐκοινωνῶν μετὰῦ των χωρὶς νὰ ἐμποδίσῃ τοῦτο τὴν Ἐκκλησίαν ἀργότερον νὰ ἀνακηρύξῃ ἁγίως ἀμφοτέρους, τὸν τε Ἰγνάτιον ἦτοι καὶ τὸν Φῶτιον; (Συμμόνωσις πρὸς τὴν θεωρίαν σας ἔσεις δὲν κοινωνεῖτε μὲ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν χάριν. Σᾶς ἐρωτῶμεν ἐφ' ὅσον δὲν κοινωνεῖτε μὲ τοὺς Ματθαϊκοὺς δὲν σημαίνει ὅτι θεωρεῖτε καὶ αὐτοὺς ἄνευ χάριτος;! Πολὺ ἐπιθυμοῦμεν μίαν διευκρίνυσιν ἐπ' αὐτοῦ). Πῶς ἐτολήμῃσατε λοιπὸν κατόπιν τῶν ἀνωτέρω νὰ χαρακτηρίσετε «ἐμπαθῆ» τὰ πιστὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, τὰ ὅποια ἀνέδρασαν εἰς τὰ ἀντικανονικὰ καὶ ἀντιπαραδοσιακὰ γεγονότα ποῦ ἔλαβον χώραν ἐπὶ ἁγίου Θεοδώρου Στουδίτου καὶ ἐπὶ τῶν ἐνωτικῶν ψευδοσυνόδων Λυθῶνος καὶ Φλωρεντίας, ὡς σᾶς ἔγραφον ἐν σελ. 9-12 τῆς Α' Ἀπαντήσεώς μου; Ἐν τούτοις προσημνῆσατε νὰ μὴ τοὺς δώσετε οὐδεμίαν προσοχήν καὶ μὲ μίαν μονοκονδυλιά νὰ τὰ διαγράψετε, ἐλπίζοντες ὅτι οὐδεὶς θὰ τὸ παρατηρήσῃ, παρὰ νὰ τὰ ἀντιμετωπίσετε τιμῶς μὲ ὀδύγην τοὺς ἱεροὺς πατέρας καὶ τὰς Παραδόσεις. Νὰ εἴσθε βέβαιος ὅτι ἐὰν ὑπῆρχε βιαιότητις εἰς τὸν διάλογόν μας αὐτὸν καὶ μόνον διὰ τὰ ἀνωτέρω θὰ σᾶς ἔκρινε ἡττημένον

λυετή διακονίαν σας εἰς τὸ ἀνωτέρω πεπλανημένον φρόνημα, τὸ ὁποῖον, σημειωτέον, καταρρακώνει καὶ τὰ λοιπὰ ὀρθὰ σημεία τοῦ ἀγῶνος καὶ ἀνωρθώσατε διὰ τῆς μετανοίας σας τὰ ἐρείπια — παλιὰ καὶ νέα — διότι διαφορετικὰ ἢ ἱστορία θὰ σᾶς καταγράψῃ μετὰ τοῦ Ματθαίου, Τίμπερου, Μαρίας καὶ πάντων τῶν νεωτέρων συναδέλφων των, οἱ ὁποῖοι θὰ ἦτο μυριάκις προτιμότερον νὰ μὴ ἐγίνοντο παλαιοσημερολογίται, παρὰ νὰ καταστρέψουν τὸ ὀραιότερον ὀρθόδοξον κίνημα τοῦ αἰῶνος μας. Διότι τίς ἀγνοεῖ ὅτι τὸ κατὰκριτον φρόνημα τοῦ Ματθαίου, τὸ ὁποῖον διακονήσατε πιστῶς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐμφανίσεώς του διχάσαντες οὐτὼ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν ΓΟΧ Ἐλλάδος, τίς ἀγνοεῖ, ὅτι προσφέρει μεγάλην λαθὴν καὶ δικαιολογίαν στοὺς Νεοσημερολογίτας νὰ δικαιολογοῦν τὴν καινοσταμίαν των καὶ ἀπὸ ἐνοχαι ὅπου εἶναι νὰ ζητοῦν νὰ... δικάσουν τοὺς Παλιῶντας διὰ τὴν ἀνωρθόδοξον θεωρίαν των (!), ἐνῶ συγχρόνως ἀποτρέπει τοὺς καλοπροαίρετους ἐξ αὐτῶν νὰ στελεχώσουν τὸν ἱερὸν ἀγῶνα διότι οἱ πνευματικοὶ του τεχνηέντως καὶ μετὰ πάσης ἀπαθείας τοὺς λέγουσι: «Μετὰ τῶν βλασφημιῶν τοῦ ἁγίου Πνεύματος θέλεις νὰ ὑπάγῃς, τέκνον μου;» Ἰδοὺ π. Μάρκε, τί προσεφέρατε καὶ συνεχίζετε νὰ προσφέρετε εἰς τὴν πολεμουμένην Ὀρθοδοξίαν διὰ τῆς πολυετοῦς διακονίας σας εἰς τὴν ἀνωτέρω πλάνην...

Τὸ θλιβερότερον ὅμως — καὶ πρέπει νὰ ληθῇ — δὲν εἶναι αὐτό. Τὸ θλιβερότερον εἶναι ὅτι ἐνῶ ὑπάρχουν ἀκόμη καὶ σήμερον ἱκανοὶ λαϊκοὶ καὶ κληρικοὶ μὲ ἱκανότητα οἱ μὲν, μὲ ἀδελφότητα οἱ δέ, καὶ οἱ ὁποῖοι θὰ ἠδύναντο εἰς ἓνα μῆνα νὰ ξεκαθαρίσουν ὅλην τὴν ἀνωτέρω σαπρότητα, ἀπαδεικνύοντες καὶ τὰς ὑμετέρας πολυλογίας ἀνευ ἀληθείας καὶ περιεχόμενου, προτιμοῦν νὰ σιγοῦν ἐνόχως, παρὰ νὰ διακηρύξουν τὴν ἀλήθειαν ἐν παρησίᾳ. Ἰδοὺ π. Μάρκε διατὶ ἀκόμη ὁ λαὸς ὑπολογίζει τὰ γραφόμενά σας καὶ τὴν ἡγεσίαν σας, διότι: α) ἀφελῶς θεωρεῖ ἀλαθήτους τοὺς πνευματικούς του, οἱ ὁποῖοι δυστυχῶς πᾶν ἕτερον ἢ τὴν ἀλήθειαν τὸν διδάσκουν ἀναφορικῶς πρὸς τὰ μεγάλα προβλήματα τοῦ ἀγῶνος καὶ β) διότι οἱ ὑπεύθυνοι δὲν λαμβάνουν τὸ φραγγέλιον εἰς τὰς χεῖρας των διὰ νὰ ἀπαλλάξουν τὴν ἐκκλησίαν τῶν ΓΟΧ ὄλων τῶν χριστοκαπήλων καὶ ὑποκριτῶν...

Ἀναφορικῶς δὲ πρὸς τὰ γεγνημένα συνέδρια Θεσσαλονίκης (Ἰαν. καὶ Σεπτ. 1975) ἔχομεν καὶ πάλιν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι οἱ ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, δυστυχῶς, ἀγωνίζονται ἀκάρπως, ἐφ' ὅσον ὁ κύριος σκοπὸς των τυγχάνει ἢ ἐνωσις τῶν διισταμένων ἱεραρχῶν καὶ οὐχὶ ἡ διόρθωσις τῶν κακῶς ἐχόντων, ὡς τὰ περιεγράψαμεν ἀνωτέρω ἢ ἐνωσις εἶναι δύναμις καὶ ἐβλογία ὅταν ονοῦνται ὑμεῖς δυνάμεις ὅταν συμ-

βαίνει τὸ ἀντίθετον, τότε τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι πάντοτε ἀρνητικόν...

Ἀλλὰ καὶ ὁ πιστὸς Λαὸς τοῦ Θεοῦ δὲν τυγχάνει ἀπηλλαγμένος εὐθύνης, ὅταν παρακολουθῇ τὴν ἀνωτέρω τραγικὴν κατάστασιν μετ' ἀδιαφορίας καὶ ἐνόχως. Μία τοιαύτη διαγωγή, πρέπει νὰ τὸ γνωρίζῃ, τὸν καθιστᾷ ΣΥΝΗΜΕΤΟΥΝΟΝ διὰ τὰ τελούμενα, ἐφ' ὅσον συμφώνως πρὸς τὴν ἐγκύκλιον τῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς τοῦ ἔτους 1848 «ὁ περὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐστὶν αὐτὸ τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἡ τοιαύτος ὁ λαὸς»...

Ἡ θύελλα ὅμως ἔρχεται· ὁ πάπας ἐπιθυμεῖ τὸ συντομότερον τὴν ἐνωσιν μετὰ τῆς Ὀρθοδοξίας (=ὀπισταγὴν τῆς), τὸ δὲ Φανάριον ἐπικρατεῖ ἐκ καρδίας τὴν ἐπιθυμίαν του ταύτην!... Τότε, ὅταν τεθῇ εἰς ἐφαρμογήν, τότε θὰ ξεκαθαρίσουν πολλὰ πράγματα καὶ εἰς τοὺς Νεοσημερολογίτας καὶ εἰς τοὺς Παλιοσημερολογίτας, γιατί ὁ λαὸς τὴν ὥρα τῆς μάχης θὰ δυνηθῇ νὰ διακρίνῃ καθαρὰ ποῦ ὑπάρχει γνησία ὀρθοδοξία καὶ ποῦ καπηλεία τῆς εὐθυνωτέρας μαρφῆς...

Ἐπιστολογιῶτατε,

ὅταν ἀποφασίσετε νὰ μοῦ ἀπαντήσετε στὰ τεθέντα ὑπ' ὄψει σας ἐρωτήματά μου (διότι μέχρι σήμερον εἰς οὐδὲν μοῦ ἀπαντήσατε μὲ βάσιν τὴν Θεολογίαν καὶ τὸ Κανονικὸν Δίκαιον διὰ νὰ μὴ εἶπω καὶ τὴν... λογικὴν), προσπαθήσατε νὰ μὴ ἐπαναλάβετε τὰ τραγικὰ λάθη τοῦ ἔργου σας ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΟΝ ΣΧΙΣΜΑ, διότι ἀρκετὰ ἐταλαιπωρήσατε τὸν ἱερὸν ἀγῶνα ἀπὸ τοῦ 1937, ἔτος ἐνάρξεως τῆς μοιραίας διαιρέσεως τῶν ΓΟΧ Ἐλλάδος, πῆς δυστυχῶς ἄχρι τῆς σήμερον διατηρουμένης ἐξ αἰτίας τοῦ πεπλανημένου περὶ μυστηρίων φρονήματος καὶ τῆς ἐλλείψεως ταπεινοῦ φρονήματος μαθητείας εἰς τὸ ἀλάθητον διδασκαλεῖον τῶν Πατέρων καὶ τῶν Παραδόσεων τῆς Ἐκκλησίας.

Εἰλικρινῶς εὐχόμενος διὰ τὴν μετάνοιάν σας, ἵνα μὴ ὁ τοῦ θανάτου ἀδηλος ἐρχομὸς καταστήσῃ ἀνωφελεῖς καὶ τοὺς λοιποὺς κόπους καὶ ἰδρώτας σας, διασελῶ μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης.

Θεοδώρητος Μοναχός.

Σκήτη Ἀγίας Ἄννης τῆ 19 Δεκεμβρίου 1975.